

напрямами підготовки складають: 23 % — спеціалісти ІТ-галузі, 21 % — спеціалісти з продажу, 12 % — маркетинг і реклама, 8 % — фінансова сфера, 8 % — банківська та 28 % — спеціалісти інших галузей [2].

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» є провідним навчальним закладом, що готує спеціалістів даного напрямку відповідно до сучасних тенденцій і вимог ринку праці. Студенти, проходячи навчання, мають переваги перед студентами інших ВНЗ, що визначається, у першу чергу, акцентуванням уваги не лише на ІТ-галузі, а і на суміжних напрямках. Найактуальнішою є підготовка фахівців, здатних до формування економіки інформаційного виробництва як на загальному державному рівні, так і на рівні окремих підприємств.

Особливістю ІТ-галузі є її постійна мінливість і швидкий розвиток інформаційних технологій. Засоби та підходи, що актуальні для сьогоденних потреб, мають, як правило, властивості до швидкого старіння та втрати своєї актуальності. Першочергова задача викладача дати студентам розуміння цього факту та сформуванню передумови до самостійного розвитку навичок опанування особливостей обраної професії. Готовність сприймати нове, відсутність упередженого ставлення до новітніх інформаційних технологій, постійне збагачування власного досвіду є необхідною якістю майбутнього фахівця.

Важливим, також, є розуміння серед студентів, того факту, що робота в колективі однодумців і колег є передумовою успішної майбутньої кар'єри та самореалізації. Саме тому викладання навчального матеріалу повинно враховувати індивідуальні риси кожного студента. Є принаймні два шляхи реалізації даної задачі. Перший підхід вимагає, побудови практичних, лабораторних і семінарських занять таким чином, щоб здібності кожного студента виявлялись якнайкраще. Наприклад, вирішення однакових типових задач завжди дає змогу студентам, під час навчання, порівнювати свої власні рішення з рішеннями своїх колег і робити відповідні висновки. Інший підхід обумовлений характером колективної роботи — навчальні завдання повинні формуватись таким чином, щоб бути придатними до вирішення групою студентів. У такому випадку формується модель поведінки, де кожний студент займає свою власну індивідуальну роль — керівник, виконавець, аудитор тощо.

Синтез цих двох підходів дає змогу викладачу якісно організувати навчальний процес, а студентам набувати необхідних практичних навичок вирішення виробничих завдань уже під час навчання, що є необхідним для формування професійної майстерності майбутніх фахівців.

Література

1. *Микола Азаров*. Уряд підготує ряд рішень, які сприятимуть розвитку ІТ-галузі в Україні [Електронний ресурс] / Урядовий портал. — 2012. Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=244958713
2. *Україна* увеличить підготовку ІТ-спеціалістів [Електронний ресурс] / ЛІГАБізнесІнформ. — 2012. Режим доступу: <http://biz.liga.net/all/it/novosti/2167919-ukraina-uvelichit-podgotovku-it-spezialistov.htm>

Рзаєв Д.О., ст. викладач,
Куліда В.І., асистент,
кафедра інформатики

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасна вища освіта під впливом науково-технічного прогресу та інформаційних технологій перебувають у стані неперервного організаційного реформування та переосмислення усталених психолого-педагогічних цінностей. Необхідність докорінної зміни освітньої парадигми на етапі переходу до постіндустріального суспільства, економіка якого базуватиметься на інформаційних технологіях, ще тільки починає усвідомлюватися освітою. В той же, час реальні психологічні процеси у житті нинішніх поколінь, особливо молоді, яка стоїть на порозі самостійного професійного життя, свідчать про те, що освіта серйозно відстає від потреб життя. Традиційно навчальний процес зорієнтований на отримання, в кращому випадку — на творче засвоєння, суми знань тими, хто навчається. При цьому освіта формує молодих людей у ролі засвоювачів «готових знань». До цієї ролі дуже легко і швидко

звикають, і тому сучасна освіта виховує, як правило, людей-екстерналів, які вміють активно працювати лише під керівництвом і при спонуканні зовнішніми чинниками.

Головний чинник суспільного прогресу нинішньої цивілізації лежить у площині науки і освіти. Для цього молодь, яка вчиться, необхідно орієнтувати на соціально-культурний розвиток особистості, яка стане не тільки професіоналом за обраним фахом, а й культурно розвиненою, високо освіченою людиною та носієм новітніх знань.

Сучасна освіта повинна готувати людину, котра здатна жити в надзвичайно глобалізованому і динамічно змінному світі, сприймати його змінність як суттєву складову власного способу життя. Глобалізація, трансформаційні процеси та неперервна інформаційна змінність обумовлюють включення людини в дуже складну систему суспільних взаємовідносин, вимагають від неї здатності до нестандартних і швидких рішень. Тільки інноваційна за своєю сутністю освіта може виховати людину, яка живе за сучасними інноваційними законами глобалізації, є всебічно розвинутою, самостійною, самодостатньою особистістю, яка керується в житті власними знаннями і переконаннями.

Інноваційна технологія — цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють цілісний навчально-виховний процес від визначення його мети до очікуваних результатів. Прямим продуктом інновацій є: нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи виховання, нестандартні підходи в управлінні.

Інновації в освітній діяльності можна поділити на такі групи:

- інновації в змісті освіти (навчальні програми, підручники тощо);
- інновації в організації навчального процесу;
- інновації в системі управління освітою.

Під інноваційним розвитком освіти слід розуміти комплекс створених і запроваджених організаційних і змістових нововведень, розвиток низки факторів та умов, необхідних для нарощування інноваційного потенціалу освітньої діяльності. Такий складний психолого-педагогічний процес вимагає чітко спланованих системних дій з боку всіх освітянських структур, які в своїй сукупності складають основу інноваційної політики.

*Рождественська Л. Г.,
Мазур М. В., к.е.н.,
доценти кафедри статистики*

СТУДЕНТСЬКІ ТВОРЧІ ПРОЕКТИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАУКОВОГО МИСЛЕННЯ ПРИ ОСВОЄННІ СТАТИСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Актуальною проблемою підготовки фахівців до практичної діяльності є недостатня інтеграція освіти, науки та виробництва. Важливим напрямом вирішення цієї проблеми є поглиблення науково-дослідної складової навчального процесу, що може базуватися на студентських творчих проектах. Студент обирає напрям наукового дослідження, об'єкт, предмет і мету дослідження. Для допомоги в реалізації студентських творчих проектів викладачами розроблені різні види методик аналізу певного явища в просторі або за часом за реальними даними з подальшою презентацією в аудиторії та захистом одержаних студентом наукових результатів.

Нижче наводиться приклад однієї з таких методик для «Статистики ринків».

«Сегментація споживачів за коефіцієнтом еластичності та прогнозування попиту на окремих ринках товарів і послуг»

Загальним сценарієм кінцевого споживання товарів і послуг за щорічним статистичним збірником «Витрати і ресурси домогосподарств України» передбачається:

1. Перевірка дії закону Енгеля за окремими товарами і послугами та визначення товарів нижчої і вищої споживчої цінності.
2. Оцінювання залежності попиту від доходу різними статистичними методами (графічним, дисперсійним, кореляційно-регресійним аналізами).
3. Сегментація споживачів за коефіцієнтом еластичності та визначення доцільних дій маркетингу.
4. Прогнозування попиту на окремі товари і послуги на внутрішньому ринку.

Розрахунки можуть проводитись як за територією у цілому, так і в міських і сільських поселеннях, а також у статистиці та динаміці за наведеними нижче етапами індивідуального сценарію.

Етапи розрахунків для розпізнавання ситуації в кінцевому споживанні окремих товарів і послуг: